

In Juni 2016 bezocht ik Cambodja. Ik was er maar 1 week, maar deze week was genoeg om indrukken na te laten die mij voor het leven zullen bijblijven. Ik heb werkelijk van elk moment genoten. Maar wat mij het meest deugd deed was om te zien dat het project "Hope for the children" deze mensen echt kansen geeft. En nog beter, dat de mensen daar deze kansen ook met beide handen grijpen. Wij kunnen hen wel heel wat hulpmiddelen aanreiken, maar uiteindelijk zijn zij degene die het moeten verwezenlijken. Ik ontmoette 2 meisjes van 14 jaar. Vanaf dat ze wisten dat we in het dorp waren, kwamen ze naar ons, om te babbelen. Dat ze erg hun best doen op school kon je goed merken want ze spraken erg goed Engels. We hebben heel wat leuke conversaties gehad. Het enthousiasme en de oprechtheid van deze kinderen is iets wat ik niet snel zal vergeten. Ook de andere kinderen stelden hun kleine hartjes open. Met de allerkleinsten ging de conversatie vaak niet verder dan "what is your name" en wat gebaren. Maar dat maakte niet uit. Er waren eigenlijk geen woorden nodig, hun glimlach en knuffels waren meer dan genoeg. Ik vond het ook enorm fijn om deze kinderen met wat spelletjes wegwijs te maken in het Engels, prachtig om te zien hoe enthousiast ze allemaal meededen. Enkelen hadden ook een Engels tekstje voor me van buiten geleerd en kwamen dat heel trots opzeggen. Verder gaf ik aan de pubers van het dorp een "les" over voorlichting. Het was eigenlijk meer een soort van verteluurkje waarin iedereen zijn vragen, problemen en ervaringen kon delen. 2 minuten werd er wat gegiecheld, want dit onderwerp was voor hen nieuw. Maar al snel werd weer maar eens duidelijk dat deze meisjes enorm veel in hun mars hebben en kwamen de vragen. Iedereen werkte mee en het werd voor ons allen een interessant uurtje. Verder kon ik als studente geneeskunde ook wat medische consultaties doen met dokter Thierry. Dit vond ik enorm leerrijk en was toch echt wel een aparte ervaring. Ik ben hier dan ook heel dankbaar voor. We namen ook een deel van de kinderen mee op schoolreis naar Angkor Wat, niet alleen voor mij was dit fantastisch maar ook de kinderen waren enorm blij dat ze mee mochten. Het was enorm mooi om te zien hoe ze allemaal aandachtig naar de gids luisterden en de hele geschiedenis mooi in een boekje noteerden. Ik was terecht enorm fier op "onze" kids. Het afscheid viel best zwaar, minder dan 1 week hadden deze kids nodig om een plekje in mijn hart te bemachtigen.